ידרינות הללו זו המדרינה היא מוכתרת והלו ד' מדרינות
נתנו כולם כלולות בישראל שכולם יהיה ישראל שלישיה ומעלת
הו' והו שבת העליון והו כתר עליון המפרנס לישראל
והעשירית והו סוד שבת הגדול ותתשיעית כעבד ישראל על
היס ושבה תשיעית שבת שמן והברכה והשמחה היא שבת
המנוחה בזו השעה נעבה עליה כדכתיב ויהי בעלות המנוחה
ונח עליהו וגו ומר קבלה יהיה כיוך שהשבה התשיעית ליובל
שבה מוכתרת מדש הט' חדש טוב מן הטובי וחדש ניסן ויום
הט' לחדש מן המוכתר שבכל החודש ושבה תשיעית של יום
שבה טובה ומוכתרות משעות היום וכבדד הזה למעלה בין
העליוני התשיעי היא המוכתרת כי גדול הט' יותר מוכתרת
מן העשירית מפני שהעשירית היכה פועלת כמו התשיעית
כי השפע לכל הדברי מן גדול הט' הוא בא וכו כשרצי' ומחכו
הם מתפללי' והמיתר הזה הט' שהוא מתפללו להתפשטותו
מן סדרם המנוח כלי שיהל מן סדרם עין החיי' ובהיותו תשיעי'
הוא מוכתר משאר המיתרו' נס מהו' כנקר נס השבת התפתון
הוא מעלה השביעית ושבת התיכון הוא מעלה השמינית
ושבת העליון הגדול שהוא סדרם תורתינו הוא מעלת הט'
על כן כל ימים שכולל בשבה הט' ליובל בקודש הט' ניום הט'
בשבה הט' ושיתקיל למזוח הוא כיון נוסח של כל הלו הרי זה
עולה למלוכה בלשפתם אם לא מפני הלריכות הייתי מניח
רלייה מכתה בדרין ובכתיו שהיהרתיך לכן היה מעיין בזו
המעלה ובקביתה תו לה מכתה ויחיר עיכך כי מעלה הט'
היכה מן הלו הלמרות שתמרתי למעלה כי היא מדרינ' גדולה
מכולם כמו שתמרתי והוא מאור יוכל לפי תיומו לה מוכתר
מנפוה (כ"ה לה מנפוה) ובהיותו יוכל ותתפשט לפי תיומו
מי יתלל זכות ואורו המוסתם וכראה באורו בהרות בהרות
קטנות לבנות וכל בהרת ובהרת מתנברו לעברו ומתקוקת
לנדדיה וכל ג"ו בעל שכל ומכתה מנעייר מורה כפלאה והם
מלורות הנמתקים על הניקודים (כ"ה על הפקודים) לידע
מן הנקדו לכל יכלו מן הדרך ויפעלו שלא לרמון סוכן ערבות
והלו המלו"ת מתקטרות נמעלות התפלרת שהוא שבת
הכרמו בתורה בלשון זכר בלשון מעל שבת הוא ליי'. וזה
המאור הט' לשאר הוא יוכל יוכל ברתמים לפי הדרו וזכותו
ויהיכו מרעים לשם מאור ועולה דרך מכילתו נקו המיסור
ובראשר מניע של מקום המשלה שמשם יונחות המשלו לשאר
הוא שלהיכו ולתכאו עבדיו ומשתמים לפניו ומתפללי לשמו
הנורא אדוניה לשאר אהויה בשאר יניע לל זה המקום מתתמן
מאור לין קן לנבודתו ויוכל זיו לדום כמו נשלת ויונחים
(כ"ה ומתפשטים) ומתכו הכיוונות והוא יהיכו מתעבר עם

שום מאור ניתשלתו כי יש בו מתשלה לכל היאורו' האחרים
וזה האומר הכראה בשאר ליהכו מיכד דין נבורה קשה אלא
רפה (כ"ה לא קשה ולא רפה) אבל הוא מוכתם דם הברית
שבישראל הידוע בפנת המרכבה כמו שתמרתי למעלה וזה
מוכתם דם הברית ליהכו יורד דרך המורד כ"ה עולה דרך
המיסור ולפילו שיתערב אלו מאור לאור מאור לחך מן
המלורות של ישראל (כ"ה של שמלל) על כל זה ליהכו כושה
לה לשמאל ולא לימין אלא עולה דרך מכילתו ומניע עד
מקום מלך מלכי המלכים מקום הייחוד השלום והאחיון ועל
כן לאמרי כל מי שמקבל עליו דם ברית ליהכו יורש ניהנם
והו האמת והבחיות המאור הגדול הזה מתנהה לבדו בלי
מאור עמו כל המאורות מתמדים לפניו לאמיני כח העושים
רצון קונם מתהדים לעשות מנות רצון קונים בפח' ולאמיתו
והוא עובר על כל המאורות ומרעישים לבדו בלי סיוע של
מאור לאך עמו וכל המאורות בעלי כנפיים ובעלי התשלות
נרחותם נגלו עד לאיה מקום מתשלתו חניע וכוחיים
ומשתחוים לפניו וקוראים לפניו לאניך וקוראים זה לזה מלך
הגדול המתנשא כי הוא מותם הקרבנות ולליו היו כל
הקרבנות מניעים ומתו היו מתקרבים מן הלו ללו עד
שהיו עולים עד מקום המתניע הכל. עליו כתיב ולא
תעבית מלא ברית אלהיך ונומר. על כל המאורות והו
המוסל אה"ה ועל סוד הניקוד הזה הכעלם. אמר שלמה
המלך עליו השלום כשהיה רולה מרבן הבית וישראל הולכים
בגלות מפוזרים בכל הספות כאלו אתר אין להם רועה
ואמר לפני ישראל אותם שבשאר בהם החכמה השבעתי
לתיכם בנות ירושלים בנזלות או בלילות השדה לם תעירו
ולם תעוררו את היהבה עד שתפקן בנות ירושלים או הם
החכמים שעמדו תחת כל השכינה בנזלות בשם בנזלות
המפרנס לכל הנזלות רומה לומר בגלות הזה מקום נזרת
הנשמות כמו שתמרתי למעלה לולילות השדה הם מרגש
פנות הסומכים המרכבה והן לדם כשר לריה שור לרע קיות
סומכות הבשר כדרך שתמרתי לם תעירו ולם תעוררו לא
לתם ולא לתאריס למעכבם את היהבה והו דרך ההכתה
שלני מפרש לותה והיה מדברת בניקוד שורש היאוכה של
השם הנורא והנכבד יהו"ה כמו שכתוב ליהבה את י'
חלילך הוחיל ומפני זה (כ"ה ופני זה) הוחיל ורחית שבוע'
בזאת השביע שלמה המלך עליו השלום והנה עד כי יניע
את דודים לפדות הבנים ועב"ו תהיה מעמיק לידע הודלי
כי תרחה בלו הדברים שרשם עמוקים מרחה בו מכחיה
ודעת בלו הנקודים אשר רחית שרשם ומכחתם והנכי